

عنوان مقاله:

الگوی ساختاری سبک های والدگری، طرحواره های ناسازگار اولیه و خودشیفتگی نوجوانان

محل انتشار:

فصلنامه روان شناسی کاربردی، دوره 12، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

عطیه سادات ضابطی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهر قدس

صدیقه جعفری - دانشگاه الزهرا

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش تعیین الگوی ساختاری سبک های والدگری، طرحواره های ناسازگار اولیه و خودشیفتگی در نوجوانان پسر بود. روش: پژوهش توصیفی از نوع همبستگی و جامعه آماری تمام نوجوانان پسر ۱۳ تا ۱۸ سال منطقه ۱۶ شهر تهران در فصل پاییز و زمستان سال ۱۳۹۵ به تعداد ۱۶۷۴۵۹ نفر بود که از میان آن ها به روش نمونه برداری هدف مند از فرهنگ سرای بهمن، مجتمع فرهنگی هنری فجر و مجتمع ورزشی بهمن تعداد ۳۰۰ نوجوان به همراه مادران شان به پیشنهاد گاداگنولی و ولیسر (۱۹۹۸) در پژوهش های الگویابی انتخاب شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه سبک های والدگری بامریند (۱۹۹۱) بود که توسط مادران و نسخه کوتاه پرسشنامه طرحواره یانگ، ۱۹۸۸ و صفت های شخصیت خودشیفته آموز، رز و اندرسون (۲۰۰۶) بود که توسط نوجوانان تکمیل شد. پس از کنار گذاشتن ۵ پرسشنامه مخدوش و داده های پرت ۵ شرکت کننده، داده ها با استفاده از روش الگویابی معادله ها تحلیل شد. یافته ها: نتایج نشان داد طرحواره های ناسازگار اولیه رابطه بین سبک های والدگری مقتدرانه و صفت های شخصیت خودشیفته را به صورت منفی ($\beta, 001/0=P=-319/0$) و رابطه بین سبک های والدگری مستبدانه و صفت های شخصیت خودشیفته را به صورت مثبت ($\beta, 02/0=P=153/0$) میانجی گری می کند. نتیجه گیری: نظام تربیتی خانواده و یا به تعبیر دیگر شیوه های فرزندپروری والدین، یکی از عوامل مهم در شکل گیری شخصیت فرد و شکل گیری سازه های شناختی از جمله طرحواره های ناسازگار اولیه او است. بر اساس این نتایج اهمیت و ضرورت آموزش فرزندپروری مثبت به والدین به ویژه مادران و به ویژه در سنین کودکی فرزندان شان بیش از پیش برجسته می شود.

کلمات کلیدی:

پسر، خودشیفتگی، سبک های والدگری، طرحواره، نوجوان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1263268>

